

ת"פ 5047/04/14 - מדינת ישראל נגד רומן מסלובסקי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 5047-04-14 מדינת ישראל נ' מסלובסקי
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

מדינת ישראל	בעניין:
ע"י ב"כ עו"ד גבריאל דניאל	המאשימה
נגד	
רומן מסלובסקי	
ע"י ב"כ עו"ד פרץ שמעון	הנאשמים

הכרעת דין

כ ל ל י

1. התביעה מייחסת לנאשם שתי עבירות: איזמים עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**") ותקיפה הגורמת חבלה של ממש עבירה לפי סעיף 380 לחוק.
2. התביעה טוענת כי ביום 18.07.2013 על רקע חוב כספי איים הנאשם על מר ערן חזני (להלן: "**המתלונן**") בכך שהתקשר אליו ואמר לו **מה עם הכסף...היום אני בא אליך הביתה לקחת דברים...אתה לא יודע עם מי התעסקת...אני אזיין אותך ואהפוך לך את הבית**". התביעה טוענת עוד כי מספר שעות מאוחר יותר, בקיוסק ברחוב סוקולוב 131 בחולון, תקף הנאשם את המתלונן בכך שחנק אותו מאחורי צווארו, המתלונן הדף אותו ובתגובה הלם הנאשם במתלונן במכות אגרופ בפניו ובעט ברגלו וגרם לו לחבלות.
3. הנאשם אישר כי המתלונן היה חייב לו 500 ש"ח. הנאשם טען כי הוזמן על ידי מכר משותף לקיוסק בחולון ושם הותקף בצורה אכזרית על ידי המתלונן.

מהלך הדיון

4. המתלון ומר דוד דוידוב עשו עלי רשם אמין. איני מאמין לנאשם כי אמר למתלון "בצחוק" כי יבוא לביתו לקרה לחוב. הנאשם לא השלים עם דברי המתלון לפיהם יחזיר את חובו כעבור חודשיים שלושה ואכן אמר כי יבוא להוציא מביתו חפצים.
5. לו הנאשם היה אומר דברים בצחוק לא היתה כל סיבה להתחממות האוירה ולקללות ואיומים על ידי שני הצדדים. הנאשם לא קיבל את בקשת הארכה של המתלון והבהיר כי יעשה דין לעצמו ויקח חפצים מביתו.
6. הדברים מקבלים חיזוק גם מתוכן שיחת הטלפון בין העד דוידוב לנאשם שבה לא ביקש להבהיר כי דבריו לענין ההגעה לבית המתלון היו בצחוק.
7. הנאשם היה נחוש לקבל את כספו מיד לכו הוא נעתר להזמנת מר דוידוב והגיע תוך זמן קצר לחנותו למרות שהיו חילופי קללות בינו לבין המתלון גם בשלב זה.
8. לנאשם לא היתה כל סיבה לגעת במתלון נוכח חילופי הדברים שקדמו לאותו מפגש אצל מר דוידוב.
9. מר דוידוב עשה עלי רשם אמין ביותר ושוכנעתי כי הוא תיאר באופן מדויק את ההתרחשויות בקיוסק שלו.

סרט האבטחה

10. בסרט האבטחה נראה הנאשם נכנס לקיוסק ואוחז בעורפו של המתלון שנראה מופתע מהמגע. מיד אחרי זה מתחילים הנאשם והמתלון להתקוטט.
11. בסרט נראה הנאשם שולח ידיים לעבר פניו של המתלון ובהמשך נותן נגיחות בראשו ובוועט.
12. בחנתי את סרט האבטחה בזירות כיוון שהובא למשטרה מטעמו של המתלון. היה ראוי שהמשטרה עצמה תתפוס את הסרט ותוודא כי מדובר בסרט שלם.
13. למרות האמור לעיל אין ספק כי הנאשם הוא זה שהחל במגע הפיזי. לא היתה כל הצדקה, כפי שצינתי כי הנאשם יגע במתלון נוכח הדברים שקדמו למפגש ביניהם. אחיזת הנאשם במתלון היא זו שגרמה לתקרית האלימה ביניהם.

סיכום

14. דברי הנאשם כי יבוא לבית המתלון ויקח מביתו רכוש הינם איום בפגיעה שלא כדין ברכושו כאמור בסעיף 192 לחוק העונשין.
- אני דוחה כפי שציינתי לעיל כי הדברים נאמרו בהלצה הנאשם אמר את הדברים במלוא הרצינות וכך הם נקלטו גם על ידי המתלון.
15. הנאשם כאמור עשה עלי רושם לא אמין הוא טען בהודעתו (ת/15) מיום האירוע כי המתלון תקף אותו עם כניסתו לחנות הוא הודה שנגע במתלון רק לאחר שנשאל על כך. הוא גם טען טענה שיקרית לפיה בידו של המתלון היה סכין.
16. מר דוידוב שהעיד מטעם התביעה עשה עלי רושם אמין ביותר. עד זה השתדל לפשר בין הצדדים אך נאלץ להפריד ביניהם נוכח התקרית האלימה שהתרחשה בקיוסק שלו. אני מאמין לעד זה כי לא השמיע באוזני הנאשם או חברתו דברים בגנות משפחתו של המתלון.
17. המתלון לא הכחיש כי אחז בבקבוק כדי להגן על עצמו לאחר שנפגע על ידי הנאשם. הדברים נאמרו על ידו בחקירתו במשטרה עוד בטרם הובא סרט האבטחה למשטרה.
18. כתוצאה מתקיפתו של הנאשם נגרמו למתלון חבלות של ממש (ת/2 - ת/3), בדמות המטומה תת עורית ודימום קטן תת עורי סביב עין ימין וכן חתך מעל הגבה באותו צד וכן נפיחות קלה ברגל.
19. בחנתי את טענות הנאשם כנגד החוקרת שגבתה את הודעתו הראשונה. לא מצאתי כי החוקרת פעלה שלא כדין. גירסת הנאשם המכחישה נרשמה במלואה וגם אם היה מקום להקדים ולאפשר לנאשם לשתות מים אין בכך כדי לפגוע במשקל הראיה.
20. לאור כל האמור לעיל מורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ה, 29 מרץ 2015, במעמד הצדדים